

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA.....A-71.36

B-R.N. VIII. /kis ORWO szoboz/

K i s b a j o m, 1971. szept. 9.

HorváthJózsef, 61 éves

Együd Árpád

- 1./Pásztor-családról elbeszélés
- 2./A vak bagó, meg a vak jáger/mese/
- 3./A huncfut Jancai "
- 4./A szögényembör meg az ördög "
- 5./A két koma "

B. oldal

1971. IX.9. Kisbajom, Horváth József, 1968.

Ezeket a meséket amit hát a nénémtől tanultam, az az öregapámtu a leszármazottunk, mind a két öregapám nekünk juhász embörök vótak. Itt laktak nem messze a keleti meg a nyugoti pusztán a testvéröm a Szőkéné vagy hát a Julcsa néném, azoktu tanuta a meséket amiket hát eszoktunk meségetni, én mög hát megenn attu tanúttam min gyerek, addig e se tuttam éjje alunni, még hát az nem mesét egy-két mesét nekem. Hát ezekbű, maradt rám énrám is egypár, de hát már én 61 éves vagyok nem olyan nagyon foglalkozunk a mesékkel má nöm igön van kinek meséjünk má hát így feledésbe mőnnek ezek a mesék. Nekem is van két unokám mindig legyűnnek, vagy ha én megyök hozzájuk, azok Dunaújvárosba laknak mindig nagypapa meséj, meséj má, úgy néz ki, hogy azokat a meséket amiket hát én is tudok jóformán má azok is majnem tuggyák. Má majnem tuggyák azok is. Hát így szokok, ókor mikor emegyek hozzájuk hát meséni nekik. Hát van egy-két ilyen mese, amit hát jobban, hát eszokok meséni. Van egy ilyen kis pici mese, aminek nagyon örűnek, az a címe, hogy a "Vagbagó meg a Vakjäger".

Vót egyszer egy nagy-nagy erdő szokom - nekik meséni - ott lakott egy vak jáger. Annak vót egy kutyája. Hát eccer szután gonduta magába kimögy a zerdőbe. Fogta a puskáját fűttyentett a kutyájának, elindultak. Hát mint mőnnek-mőnnek, hát nézi ám látja ám, hogy ott van egy vag bagó. Hát fogja nézi-nézi főveszi a bagót, fővötte nézte, letötte, vitte vakjäger a vakbagót a vagbagó a vakjägert. Hát így aztán megencsak fővötte vitte, letette nézte vakbagó a vakjägert, vakjäger a vakbagót. No akkor asztán erre a zunokáim erre mindig szoknak nevetni, hogy nagypapa hiszen nem látták azok akkor egymást ilyen mesét, ennek nagyon örűtek azok. Hát akkor meg vannak ilyen mesék pl. hát a izé a Huncfut Jancsi ezt megen nagyon szeretik. Hát ez mög vót egy nagy-nagy erdő annak a zerdőnek a közepin vót egy nagy urasági kastély ez egy olyan nagy uraság vót, hogy annak olyan hatalma vót az uraságnak, hogy biz a akkor aki nem fogadott neki szót " hát lefejeztette, az illetőt. Hát így történt a szomszédjában lakott egy nagyon szögény embör, hát a szögén embörnek möghat a felesége, maradt három kis gyeröke. Nyöttek-nyöttek, de igen nagy szögénységbe még a mögönni való kenyérük se vót. Hát má amikor annyira főcsepörödtek azt mondja nekik a szögén embör:

Na fiaim most má mönnyetek el valami mesterséget tanúni, hogy hát te-
 belületek is legyen valami embör. No jó süttöt náik a hamuba ja po-
 gácsát, hát útnak indította. Mindeniknek a nyakába akasztotta egy kóc-
 mazzagra a vászontarisznyát és mindeniknek vót egy bugylibicskája oan
 fanyelű na útnakindúnak, hát möntek-möntek oan hosszi nagy úton möntek
 hát oda értek ám eccer, hogy vót egy nagy fa ott a zutnak a végén na aza
 zut asztán három felé mönt egyikmerek a másik mönt, középen a harmadik
 meg ara ment, ha a zegyik erre mönt a másik arra, a harmadik meg arra
 mönt, hát ott fogadást tettek mindenik elüvette a bicskájját belevágták
 a fába arra a zódara amelikrű elindutak, hogyha majd mikor visszagyün-
 nek három év múva, mer addig vót akkor a mestörembör tanulási ideje
 akkor amelliknek a bicskája esetleg vérös lössz amikor kihuzzák, annak
 a keresésére indúnak. Hát mi is történt. Emöntek. A legidősebbik ez
 suszterságot tanút az utánna való mög szabóságot, hát a legkisebb a Jancsi
 mög huncfutságot tanut. Hát letellett a három év, pontosan mög elindutak
 haza, hát min gyünnek a két öreg testvér mögérkezett de a fiata nem vót
 hü kihuzzák a bicskát hát kéröm véres vót, hát mingyá vissza keresésére
 indútak hát mönnek mög is találják ám betegen feküdt, de nem sokáig tar-
 tott a betegsége felgyógyút, na akkor gyüttek együtt, hát haza érnek, a zé-
 desapjuk várja őket a pitvarba, na fiaim megéköztetek, megérköztünk édes-
 apám, na hát akkor ki mit tanút mondja el hát a legöregebbik mondja hát
 és a sujszterságot tanútam, hát jó, hát jó mestörség édes fiam meglöhet
 belöle élni, hát te meg mit tanútá az utánna való, hát én meg a szbóságot,
 hát a is jó mesterség abbu is meg lehet éni, hát te mit tanútá, én meg a
 huncfutságot, höly összecsapja a kezit, huncfutságot? hát az mög mijen
 mestörség, hát majd meglátja édesapám aszongya, na jó van. Megy az öreg-
 embör vizér, mongya neki a zuraság, na hallottam szegény embör meggyüttek
 a fiaid, hát mit tanútak, hát asszongya egyik a szabóságot, másik a suj-
 szterságot, na jó küdd át őket asszongya, mingyeniknek, majd adok munkát
 osztán itt maj megének az udvarba, na hát akkor a legkisebb? hát azt mög
 se merem mondani naccságos uram, hát az meg a huncfutságot, mit? a hunc-
 futságot azt, na jó van, hát mondd meg neki, ha a zéjje a padlásomru
 e nem lopja a szalonnát, akkor a fejét vötetöm neki. Hőj mögijedt a szö-
 gén embör, nagy szomorúan mögy haza, hej fiam, fiam, ha születé, csak ne
 lötté vóna aszongya ilyen szegény, most a fejedet vöteti az uraság, mer
 aszonta ha az zéjje e nem lopod a szalonnáját a padlásru, hát a fejedet
 vöteti. Ej édesapám ne búsíjjon ezön, na kapta a szegénygyerök a Jancsi
 abba a napba möghat egy cigánygyerek, kiment a temetőbe fölásta, belet-
 te egy zsákba asztán a kastélynak nagy izzéje vót ilyen kertje ilyen
 mindenféle.

Gyümölcsös oda húzódtott oda a kastélykertbe, ement a szénakazahó, hozott egy lajtergyát, asztán nekitámasztotta ám a ház falának, hát abba a züdőbe ilyen zsuppos vótak a háztetők, elüvette a bicskáját má sötétődött, kivágott 2-3 zsuppot, azon bebújt, meg bevitte a cigánygyeröket is, na a zuraság se vót röst a hajdújit oda állította ám a grádicskó, ahun fő kő menni a pallásra, egyik át a zajtőba másik a grádicson, a harmadik mög a pallásajtóná, maj ha gyün a Jancsi, akkor asztán elkaptják. Na mi is történt hát mögvárta a Jancsi éfélkor má ekezdték bóbiskúni, a cigánygyerek nyakába akasztott egy hasáb szalonnát a többit meg belerakta a zsákba osztán közibük lökte, hej elkezdik azok ütni verni a cigánygyeröket hát annyira verték, hogy aszongya nem üssük tovább mer mögha mingyá, hanem bezárjuk oda ja fészörbe osztán regge majd a naccságos úr itékezik fölötte. Hát úgy is tettek, bezárták, egyik oda át órnek. Jelentették neki, hogy mögvan ám a Jancsi. Na jó van. Hát rögge összecsdítették az összes népet, ami ott vót a zuralalomban, hogy itt vót a Jancsi lopni, elfogták na hát most a fejét vötetik neki. Hát mikor nyití ki a zajtót, hát gyün ám, húzzák ki a cigánygyerök nyakába a szalonna, hej elkezdett asztán káromkodni a zuraság a hajdukra, na mind a hajdunak a valagára 25 botot még így hát túljár a zeszén, na a szegén embör megen megy röggel vizér, na szegén embör mit csinál a fiad Jancsi, hát asszongya a zéjje valahunnan oan igen penészes szalonnákat hozott, asztat pucúgatja, azt ám a legjobb szalonáimat hozta el aszongya, ha ide figyelj mondd meg neki, ha a zéjje e nem köti a legszebb paripámat a zistálóbu, hát fejét vötetem haj megen megy haza a szegén embör nagy búsan. Hej Jancsi, Jancsi ha má mögszületté, jobb hatá vóna mög, mer most úgy is mög kő hanod. Ne bújújon édösapám aszongya aszt mondta neki mostan ha a zéjje e nem kötöd a legszebb paripáját a zistálóbu, akkor a fejedet vöteti, hej kisebb gondom is nagyobb anná, hát kezd este lönni, emegy a Jancsi a csárdába vösz két üveg pálinkát, emögy a patikába vösz ilyen altatót, na az egyik üveg pálinkába bele tötte a zaltatót, a másikat mög hát möggyelüte egy ilyen piros ronggya, hogy abbu meg ü üszik. Fölötözött ilyen kódis embörnek, tarisznyát a nyakába egy darab szalonnát könyeret, mög a bicskáját, hát ballag ám le arra a zurasági kastély felé hát nem akari beengedni, hát aszongya engedjenek be erre a zéccakára, valaun mögkő aludnom, na jóvan mondta neki a zór csakerigy be majd az elülső zistálóba, majd ott mögfekehecc hát ez köllött neki söm mi más, csakhogy a zistálóba möhessön, hát mint mögy látja ám, hogy

ott vannak a hajdúk mind mögenn, egyik a lóhátán ül, másik foggya a kötőféket, a harmadik mög a zajtószárfának van neki dülezköve na majd csak gyűjön nagy jó estét köszön a zuraknak hát mondják neki, mi járatban van, hát mögengedték neki, hogy ott alhasson a zéjjszaka. No jó van fekügy oda a lóhoz, hát a ló is feküdt, hát egy darabig csak fekszik, fekszik, még horkú is mintha aludt vóna, hát egyszer fölbredt, hát asztán ugye abba a zidőbe ilyen kis pislogó lámpa vót. Az égöt, mondta, hogy mögengedik ő, hogy mögvacsorázzon, hát aszongya, csak gyere ide, vacsorálj. Hát oda üt a lámpa alá egy kisszékre, elkezdött vacsoráni. Hát osztán ötte a szalonnát, mög elüvette a züveget, hát nézték ám a hajdúk, hogy hát micsoda, hát iszik, hát osztán látja, hogy nagyon nézik, há mondja, hogy megkinálom a zurakat is, ha innának belüle, hát összenéznek, hát méne, hát nagy ügyesen nem azt a züveget adta nekik amibü ü ivott, hanem a másikat, no aztán jó el is kezdtek kortyogaini rajta, ittak, hát ugy éjféel felé el nyomta őket a zálom, szépen Jancsi fogta egyiknek a söprünyelet adott, másikat ráütette ilyen fejőszékre, a harmadiknak mög egy kötőféket, a negyediket nekiállította annak a zajtónak, fölött a paripára, kinyargat. Osztán ott nyargat el a zuraságnak a zablaka alatt. AZ meg főijedt, néz ki látja ám, hogy Jancsi viszi a legszöbb paripáját. Na rögge mögenn mögy a szögén embör, na mit csinál a fiad a Jancsi, hát aszongya, valami rossz gebét hozott a zéjje, aszongya asztat csutakujja-csutakujja, pucújja, asztat ám, a legszöbb paripámat vitte jel, na idefigyelj. Mondd meg neki, ha a zéjje a feleségem ujjáru le nem huzza a gyürüt, akkor a fejét véte-tem. Hej a szegén ember ma nem is mert vóna haza menni, annyira fét hát most hogyan lehessen az, mikor hát bent a kastélyban együtt vannak ezek a zurak együtt alusznak, feküsznek, hogyan löhessen asztat evinni. Hát asztán mondja Jancsinak. Hej Édesapám kisebb gondom is nagyobb anná. Hát a megtörtént, akkor megenn bélopozott a kerbe aztán a szobalán nyitva hagyta a kamara ajtót, ablakot Jancsi ezen bebújt, na ennek a zuraságnak vót egy nagy barátja a pap ilyen katolikus pap vót, a minden este ott szokott náluk lenni, hát éjféelig mulatni, meg dáridózni, hát abba a zéjje-be is ott vót, jó is ittak a két barát, hát asztán olyan éjfé felé mikor megy e jó dülöngöz na aszongya a zéjje nem csap be a Jancsi aszongya mer a pap tutta, hogy a Jancsi mindig becsapta, nagyokat nevetett rajta, hogy hogyan csapja be na a zéjje nem csap be, mer a feleségem ujjáru nem huzza le a gyürüt, a Jancsi eszt mög hallotta, mer a zajtó sarokba kuporgott, na asztán, külön szobába aludtak a felesége meg a zuraság, na a felesége nagy izéssen, má mondja neki a felesége ménem feksző le aszongya hát,

aszongya mingyá ugyis mikor bemönt lefeküdni, Jancsi csak erre várt, alig feküdt egy kicsit, persze ugye jó ivott. Bement a Jancsi oda a zuraság feleségéhe aszongya "te angyalom add ide a gyűrűt, mer ez a Jancsi hátha gyün, ki kő mennem aszongya a dógomra és ne vigye. Na jó van aszongya, na itt van, le is húzta, de még a Jancsi mög is csókuta, hogy azt higgye, hogy a zura vót, hát a Jancsi szépen evitte a gyűrűt kiment, hát asztán egyszer nemsokára a zúr is fölélbredt, annak is ki kő menni há a is mögy be. Te, add ide aszt a gyűrűt hátha gyün ez a Jancsi, hát ne izéjj, bolondoskodj, iszen most adtam oda, nincs neki lo perce, hiszen még meg is csókútá, hej az a gazember, aszongya nem, hogy csak a gyűrűmet vitte el, még mög is csókút. Hát jó van. Rögge behivatja a Jancsit, hát aszongya, látom nem tudok a zeszeden túljárni, nagy gazember vagy, hát a papot be nem csapod, akkor a fejedet vötetem. Hát jó van. Gondúködik a Jancsi emegyön a zárokra, sok rákot halászni, egy kosárra fogott, jó egy tarisznya rákot, akkor emönt a bótba, vött ijen gyertyát mind mindenszentekkor szoknak gyújtogatni, belopózótt a templomba, minden ráknak a hátára kötött egy gyertyát, azokat meg é elengedte, azok meg cseszmeregtek erre-arra égött rajtuk, elkezdett harangozn. Ej a pap fut gatyába ümögbe, hogy hát kiharangoz ijenkor, hát amint megy nyitti be a zajtót. Látja a nagy világosságot, hők mongya, minden jótét lélek a zurat dicséri, Jancsi mög oda át a zoltár mellé, mongya Te is dicsérheted, ha ide gyüsz, hát aszongya akarsz-e menyországba jutni? Hát hogyne akarnék uram, aszongya hogyne akarnék. Na jó van akkor bujj belé ebbe a zsákba gyorsan belebujtatta a zsákba bekötötte, mögfogta a végét, húzta hát a templom oan nagy magossan vót, asztán sok lépcsőnek köllött lenek menni, hát mikor húzta, kérdezi tüle, uram Jézusom hun megyünk, most megyünk a szent gellért hegyen csak csöndbe légy aszongya, na vitte odaérnek a zudvarba, hát sok lúdja meg récéje vót a tisztelendő úrnak, nagy izéve bedobta oda most aszongya mire ide betöszöm úgy éneküjj ahogy azok, mert most itt a zangyalok közü kerül, hej elkezdí ám, ugye megijedtek, egyik mondja gyü-gya-gya, ah-ah-ah, ja-ja-ja-happ, a pap is mondja így. Hát reggel ébred a Mari néni a szakácsné, megy arra, mi lötte ezeket a szárnyasokat, hát nem szoktak ezek ilyen korán, hát csititja őket, hogy csitt-csitt ne kiabáljatok őj a pap möghallja, Mari néni maga is a mennyországba van, ott ám maga is a zörökös pokoba, hanem a lúdóba van. Na ekkor asztán má összegyülekezett a sok nép már a zuraság hitta a zegész falut, amikor engedték ki a papot a izébu.

Na Jancsi aszongya mive a papot is így csúffá tette mind engemet, hát most akkor a szolgálatomba állhatsz és míg élsz, mindig könyeret adok neked, hát talán még most is ét, ha mög nem hat. Itt a vége ennek a mesének.

3./ Vót egy szegén embör, hát annak a szegén embörnek csak egy rossz lova vót, meg vót neki egy-két hod fődje. Na hátszótán egyszer ilyen ganéj hordás vót, hát egy kátyúba igen beleakadt ám a ló meg a szekér nem tudta sehová se húzni. Hát aszongya a szegény ember, hát még csak a zördög is gyünne erre, csak segítene neki. Hát erre a szóra megjelenik a zördög. Na szegény embör hát hittá itt vagyok, hát aszongya hogyha má itt vagy, akkor segéj ki had tudjak kimenni ebbü a kátyubu. Hát a zördög neki vetette a hátát hát kinyomta. Na jó van vitte. Nahát asztán a fődre, nem addig van ám szegén ember, hanem most aszongya ami ennek a fődnek a fele termése a zenyim lesz, hát jó van aszongya, akkor megegyeztünk, hát tudod mit ami a zidén ami terem ami a főd alatt lesz, az a tied lesz ami föllül az az enyim lesz; jó van aszongya a zördög, na ebbe megegyeztek. Nahát aztán az embör gabonát vetett bele, hát mikor mögérrett a gabona elkezd ám a szegén embör aratni, hej megjelenik a zördög. Na aszongya hát akkor fele a zenyim na jó van tudod hogyan egyeztünk, ami föllü van a fődön az enyim, ami allu a tied. Na jó van. Beleegyezett a zördög. Hát a szegén embör betakarított mindent, hát a zördög neki áll ám, kezdi szedni a gyökeret, hát látja ám, ez nem olyan mind a zövé, hát aszongya becsapott. Hát aszongya majd jövőre, aszongya megállj szegény embör, majd ami föllü lössz, a lesz a zenyim, na megenn evetette a szegény embör a fődöt akkor mög répát vetett bele, na mikor kezdi a szegén embör szönni, megjelenik a zördög. Na aszongya szegén embör most osztán ami föllü van a lesz ám a zenyim, na jó van, aszongya csak szedd le a teteit neki, azt mind eviheted, mai a fődbe lesz az lesz a zenyim. Nézi a zördög ej, ez mögen becsapott, na megá aszongya most azé is eviszlek mér hát becsaptá. Na jó van. Há szegén ember gondúködik, na aszongya majd hónap éjje gyere értem, mer hát most nem érok rá. Na jó van, majd hónap éjfélnkor mögyök. Hát szegén embör kiírta egy táblára, hogy majd hónap, máma nem érok rá. Megy a zördög nézi na maj hónap jó van. Megá aszongya maj hónap elviszlek. Gyünám mögenn éjje nézi: Na maj hónap, hú aszongya, hát itten baj van. Mögen csak, háromszor mögnézi, mögenn hónap. Hát kapta magát a zördög bevágta a zajtót, ott hagyta a szegényembört. Hát így csapta be a szegén embör a zördögöt.

4./ Vót két kereskedő embör, ezek komák vótak. Abba a zidőbe meg ugye régi bógatyába jártak, hát emöntek ilyen disznókka kereskődtek, jó vásárt csi-

náltak itt, ehajtották jó messzi eladták. Hát min gyűttek haza, kicsit beittak hát a zerdőn körösztü ahogy köllött gyűnni egy gyalogút vót, hát ott az út mellett vót egy oan fa, hogy a tüje kinyótt akkor így kihajlott, aztán újbúösszenyótt, ilyen luk vót rajta. Na mikor odaérnek, na kománk mellönk ezen körösztü tud bújni. Az memehet estére a mennyecskejjéhö, na jó van. A koma egyök egy kicsit olyan vékonyabb vót, hát az körösztü bújt, hát e meg egy kicsit vastagabb vót a másik koma, hát az is, hogy e tudjon menni a mennyecskehö, nyomkodta, hát a fejit, valahogyan betudta nyomni, no aztán tovább nem ment ám a lukon, haha, seki, sebe, húzta a komája előre-hátra sehogyan se. Hát már mit vót tenni mint a komájának eköllött haza gyűnni fejszéér, aztán kivágni a fának azt a részét, hogy ki tudjon a komája gyűnni. Há így a koma azt nem mehetett e a menyecskehö, csak az egyik.

5./ Abba a zidőbe, hát igen szegény emberek laktak ide jártak Jákóba aratni, hát mikor má vége vót a zaratásnak, kicsit ott maradtak így szombaton este a kocsmába hát, kicsit fölittak, na há iszogattak, iszogattak, hát jó vóna hazagyűnni, hát elindúttak na abba a zidőbe, ugye akkor kezdett indúnni a vonat.

- 1./6./Történet a vasuttal kapcsolatban
- 2./A tollas-asszony története
- 3./Jézus és Szentpéter
- 4./A Fehér ló-fia változata
- 5./A legény, a lány és az ördögök.
- 6./Merész Jancsi
- 7./Akancut menyecske
- 8./ Elhetetlen férj tettei

B. oldal

N a g y a t á d, 1971. szept. 10.

K o v á c s F e r e n c 44 éves

Együd Árpád

1./A kötélgyártás munkafázisainak ismertetése.

1./A kötélgyártás és állattartás kapcsolata

Hát nem igen láttak még ilyet, mer abba a zidőbe nem igen utaztak vonaton, csak hát gyalog, meg kocsin. Az alispán minden szombaton a jelentést szokta bevinni Kaposvárra a főispánnak, hát aztán a is egyszer egy kicsit mulatozott, meg itten vót Jákóban rokonya is valami uraság hát, az is erre gyűtt hintóvá, hát ugye a hintónak meg két szemé vót ott elü világitott, há ezik is gyűnnek csak lassan, hát egyszer aszongya, Te komám gyujcsunk rá, megának rágyújtanak, há vissza talának nézni, hej te komám oda nézz, gyűn ám utánunk az a tüzes masina, ehised minket kerget, elkezdtek szaladni, há jó szalannak, szalanak, hát ugye kocsis se igen hajtott, mer hát rá és aszongya-ugyis hónap vasárnap lösz, hát jó darabig elszalannak, aztán fordut el la zutnak, megá majd itt má nem gyűn utánunk. Mikor ottan elfordutak, akkor is hát megátak vissza, hát gyűn ám utánunk. Erezd neki, megenn csak szaladtak, azt hitték, hogy gyűn a masina utánuk, hát aszongya ez most miránk mögharagudott, mos minket kerget, hát csak gyűnnek, gyűnnek hát má ideérnek a a falunkhó egészen, hát itt má egy kicsit megnyomogatta a lovakat a kocsis, hát már nem tudtak menni kétfelé, edűtek, van egy agácás itten, hát akkor látják ám, hogy hintó gyűn utánuk. Hát így járt a két koma.

5./ Aszt a tollas aszont.

Hát vót, egy igen lusta asszon ..... cseléd vót. Szegén embör az minden nap ment ugye dógozni, ez meg asztán ilyen kapálási idő vót, ejárt kapáni. Kérdezi tüle este a zura, na te asszon hát meddig érté, hát a nagyfáig. Na jó van aszongya, jó egy darabot megkapátá. Másik este megen, hát asszon meddig érté? hát a nagyfáig. Hát jó van aszongya hát biztos ott a fakörü sokat kö kapáni, harmadik este, asszon meddig érté, a nagyfáig. E má gyanus vót a zembernek, na megá aszongya, na asztán débe ement, utána. Hát látja ám, a zü kedves felesége nagyba aluszik a fa alatt. Na jóvan aszongya most nem szólók neki, estére, majd hónap este szólók neki. Hát másnap délbe fogott egy fazék szurkot, tollat aztán kiment. Hát aluszik ám a zasszon nagyba, hej bekente, ráburította a tollat egy vánkos tollat. Ott hatta. Hát a zasszon megen alyan, mikor kezd a nap lemenné, ébredezük ám fő, hát nézi magát, hát ú hogyan néz ki. Hát én nem én vagyok, biztos, hogy nem én vagyok én. Na jó van, hát emegyek haza majd a zuram hátaz megmongya, hogy én vagyok-e vagy nem. Mögy haza mögy, hát a Bodri kutya ugat ám igen, hej biztos nem én vagyok én aszongya, te Bodri gyere, hát nem gyűn oda a Bodri, hát biztos nem én vagyok, há oda megy veri a zajtót. Na ember eressen kend be.

Ki se nézz aszongya nem eresztelek be, itthun van a zén feleségem, azután meg meginn ember itthun van a kend felesége, itthun, akkor nem én vagyok én. Hát megenn harmadszor is beszó neki, a zember akkora má elkészítette a kötelet, beásztatta, na asztán jó everte a zasszont. Hej elverte a háztu. Na mönt a zasszon mönt, hát min mögy találkozik ám a rablókkal. Azok mög egy lovat akartak ellopni a szomszéd uraságba. Hát hogyan kéne ezt lerázni, most itten minket, aszongya itten elárul, hát jóvan bekütték aszt. Hát mind bemögy meglátták ám a kocsisok, futóra, hogy ez az ördög biztos, elszaladtak, emeg kiabál ki nekik, hogy melyik lovat vigyem, aszongya onnand, hü aszongya még kiabálsz, mondták neki: egyiket csak hozd el csak ne törődj vele, há egyet elkötött, asztán vitte utánnuk. El akartak pucuni, de nem tudtak tüle. Mögencsak elérte őket, hát hogyan tudjuk lerázni ezt a zasszont, hát aszt mongyák neki megenn, egy uraság portája mellett. Aszt mondják neki, ide figyelj te asszon, szöggy össze egy csomó káposztát, mi meg emegyünk, hozzunk egy disznót, asztán főzzünk egy jó fazék káposztát. Jó van. Hát a zasszon neki áll, szedte a sok káposztát ottan, hát regge mikor kenek föl a cselédasszonyok, hú te isten mi van itt. Az asszon fönn ül a káposzta tetején. Mingyá futnak ide-oda, hogy itt van a zördög, összeszödte a káposztát, de hát ki mer oda menni, ementek a papér. Hát maj az imátkozik oszt, akór emegy a zördög. Hát mönnek a papér mongyák neki, hogy mi van. Ammeg aszonta, hogy ű nagyon beteg nem tud együnni. Fáj a lába. Hát mi vót mit tenni. Lepedőbe tették a papot, hogy majd ehozzák asztán azé majd leteszik, imátkozik, na asztán lepedőbe tették, vitték. Nagy izéve vitték a tömjént, meg a szentüt vizet mög minden ott, elü mönt a dékán, az is sánta vót. Hát mikor köze érnek, hát nézi ám a pap, főtészi a fejét a lepedőn, hát látja a káposzta tetején ott a zördög, hát ördögnek nézték. Hej kapta magát kiugrott. Futóra, mingyá nem fájt a lába a többi utána. Szögén dékán mög mögért utánnuk futni. Hát a zasszon-aszongya hát én most má nem tudom, hogy én ki vagyok mögpróbálok haza mönni. Na megenn hazament, jó everte a zura, hát asztán így kimosakodott, hát így lett belüle asztán röndös asszon.

61 Abba a zidőbe, mikor a Jézus Krisztus a földön járt, hát a Szent Péter vót neki ja keze-lába. Hát mennek-mendegének, hát asztán a Jézus látja ám, hogy van ott egy krajcár. Aszongya neki te Péter, vedd fő, hát én má nem hajulok le érte, hát a Jézus fővette. Hát mönnek, mönnek hát asztán árulják ám a cseresznyét, hát száz szem cseresznyét kapott a Jézus a krajcárért.

Beletötte a tarisznyájába. Hát mögen csak mönnek, mönnek, jó meleg van ledob egy szem cseresznyét, Péter főveszi, mögeszi. Megön csak mönnek, megen ledob egyett, megen a Péter főveszi, megeszi, hát így mikor vége van a cseresznyének na aszongya: Péter egyszer nem hajútá le, most le-hajútá százszor. Hát mögenn utáznak tovább, hát efáradnak, betérnek egy ilyen kocsmába. Hát ott meg ilyen kocsisok nagy mulatságot rendeztek, táncúnak, danúnak, hát ezek meg szálást kérnek, hát aszongya nekik a kocsmáros, hát fekügyenek le oda a sarokba. Hozzanak be egy kis szénát, hát lefeküdtek oda. Hát aszongya neki a Jézus, hunnan feksző Péter, aszongya ,én majd kivü, legalább jobban nézem őket, hogyan táncúnak, jóvan kivü feküdt, hát má mikó jó táncúnak, danúnak, sokat ittak, egyiknek eszibe jut, Te rugoggyuk meg azt a szésőt egy kicsit. Hát jó megrugódták, hát aszongya a Péter, Jézus most feküdjé te kivü, majd én bellü fekszek. Na jó van. Megen táncúnak egy kicsit aszongya a zegyik, ennek a szésőnek adtunk, most rugodjuk meg a besőt is egy kicsit. Hát asztán így akkor a Pétert megen csak jó megrugódták.

7./ Vót eccer egy, nagy uraság, annak a zuraságnak vót 3 gyönyörű szép lánya. Annak a zuraságnak a kertyebe vót egy nagy tó. Ezek a lányok mindig oda szoktak jární fürödni. Este oda jártak fürödni. Megfürödtek asztán haza möntek, azt lefeküdtek. Hát történt az, hogy három király-gyerköt mök elvarázsútak, ezekbü hát ilyen sárkányok löttek, na ezek fokták magukat, erabúták ezt a három királykisasszonyt. Elvitték a zü birodalmukba. Le a föld alá, ott vót a zü birodalmuk, de ezek oan gyönyörű három lány vót. Egyik úgy nézett ki, mintha arany lett vóna, másik meg gyémánt, a harmadik, meg mintha ezüst, szép ezüstös haja vót neki. Na közbe vót egy nagyon szegény asszony, annak vót egy fia, de ez oan szegény vót, hogy az járt erdőre fáér mindig. Hát eccer is eltévedtek ementek fáér, hát a gyerek annyira játszott annyira, hogy elkeveredett az anyjától, mikor a zanya este akart haza menni, nem találta a gyereket. Hát a gyerek ott maradt. A zannya szomorúan hazament, nem találta. Szegény gyerek mögy, mögy má, éjje vót, hát hallja ám, hogy egy helyen valamicsölingelés van. Hát megy oda, hát annak a csikónak meg egy fehér ló vót a zannya. Há szögény gyerek ott maradt velük, hát nem vót mit önni neki, hát szopta is a lovat, meg a csikót, hát így nyöttek, nyöttek, nyöttek, hát más sok idő emít, hát má eccer fő nyótt a gyerek nagyra, nagyon erős gyerek lett. Ecc er aszt mondja nekik a fehér ló, na fiaim asztmondja most már erős ember vagy most erigy utadra és boldogulj az erőddel, úgy ahogy tucc.

Na megköszönte, hogy útet főnevete minden, elindút. Ment hát, ment, e lett a fehér ló fia. Ment mendegélt, hát találkozik ám a vasgyúróval, ami olyan erős vót, hogy csak mögfogta úgy a vasat osztán összezúzta. Találkoznak, aztán a pajtás most möllönk az erősebb az osztán szolgálatjába áll a másiknak. Nahát foggyunk kezét. Kezét fognak, hát szoritják egymást szoritják, annyira szoritották, hogy összeragadtak a zujjai a vasgyúrónak, annyira szoritotta a fehér ló fia, annyira szoritotta. Na így osztán aszongya jó van pajtás, tovább nem, mer te erősebb vagy. Hát így mennek, mennek hát akkor meg találkoznak, a kötőróvé, ameg olyan erős, ember vót, hogy a küeket összetörte apróra. Na mögen hát mellik lesz a vezér, na mellik, amellik a legerősebb. Hát mögenn kezét fognak, hát annak meg annyira szoritotta a kezét, hogy vér csöpögöt belüle. Hú a is mingyá mondta, hogy a szolgálatába áll, hát így mönnek möndögélnek, hát e vót a világon a három legerősebb ember. Hát eccer mennek találnak ám egy likat, nagy lik vót, ide le köne menni, hát lemennek. Hát mint lementek, hát látják ám, hogy ott nagy fényesség van, oda érnek az ezüst palotáho, hát no kimönnön be. Egyik se mer, mert fétek, na aszonta a fehér ló fia, hogy ő majd bemegy. Bemegy hát ott van egy gyöngyörű lány, hát a vót az egyik királylány, aszongya, mit kereső te itt, aszongya élőlény. Itt még a holtak se járnak. Ha a zén uram meggyün a háromfejű sárkány-téged aztán agyonver. Hú nem félek én attú, hát aszongya ide figyelj, ha minket mögszabadító, adok neked egy kardot, evvel osztán legyőzöd. Na este osztán gyün ám a háromfejű sárkány, miháncs veér a kapun. Hú nagy zirgés-zörgés van, aszongya mingyá, hogy idegen szagot érzek, ki van itt, erre előugrik ám a fehér ló fia. Elkezedenek osztán birkózni. Ütik, verik egymást földhő, hát addig-addig, hogy egyik fejét levágta, a másikat is, a harmadikat is. Fogta a kisasszonyt, mönt ki, vele a másik kettőhő. Hát mögenn mönnek, möndögének, akkor mög egy gyünyörű, mégsebb, akkor meg a zaran palotáho kerünek. Ott meg osztán vót a hét fejű sárkány, hú mondja neki, hogy mersz ide kerüni, mikor itt ember fia nem járt. Meggyün a zén uram, osztán, széjje tép. Hát mondja, nem félek én attú, hát este lett. Gyün ám haza a sárkány a munkábu is mondja, hogy itt micsoda vidéki szag van, idegen járt. El kezd a feleségét. Ekkor osztán előugrik a fehér ló fia, elkezedenek. Még nagyobb verekedés vót, hét fejűt megérte levágni, de mégis győzött. Na mennek tovább, hát ott meg van a gyémánt kastély, olyan, nő vót anná, hogy, hogy gyémánt haja vót neki, hogy vót a legszebb a világon. Annak meg a 13 fejű sárkány vót a zura. Na akkor mögenn, osztán mögenn mögkezdődött a nagy csata. Hát legyőzte. Na elindúttak most má, hogy visszamennek a földre, osztán majd

visszaadják a királynak a három lányát. Hát mönnek, möndögének, hát hogyan mönnyenek fő. Hát látják ám, hogy van egy nagy lyuk a fejük fölött hát ide fő könne menni. Na elkezdtek, fontak ilyen fahéjjábu egy nagy kötelet, fontak egy nagy kosarat, rá kötöttek egy nagy küjet. Na kezdték fődobáni. Először a kötörő dobta, még félig se tudta, utána gyütt a vasgyuró, hát am-má kicsit főjjebb dobta, ha majd a fehér ló fia, hát e meg fogta magát, fődobta, na most akkor ezen fő kő menni. Mondta, hogy mennyenek akkor ezek fő, ü majd lent marad utoljára, asztakkor ü majd legutóbb megy. Hát fő-húzták egymást, asztán akkor beütették egyik lányt, azt is főhúzták, másikat is, azt is főhúzták, legutóbbra maradt a fehér ló fia. Hát ezek ott főnt összebeszéltek - a kötörő, meg a vasgyúró, hogyha ezt most főhúzzuk, akkor ez itt parancsol nekünk a fődön, de ha nem, akkor majd mi lögyünk a zurak. Majd főhúzzuk egy darabig, akkor leereszük asztán akkor meghal. Há vót esze a fehér ló fiának beletett egy nagy küet, hát húzták, húzták, mikor má jó felért vóna, leeresztették. Na hát biztos möghat, ott maradt, azok nagyon izésen fogták a lányokat, a királyho, hogy visszahozták a három lányt, de a legkisebb lány nagyon szomorú vót, mer há őnéki a tetszett meg, vagy-hát ő ahó akart, a fehér ló fiáho, aki mögmentette, most nincs. Hát elkezdtek, kitűzték a lakodalmat, hogy hát mikor lesz, hogy má készütek, ot vág-tak minden féléket, szakácsné vót, de hát a fehér ló fia nem vót, e mög ment mendegét, hogy hogyan tudjon főgyünni, hát eccer egy nagy vihar lött, igen nagy vihar, kidöntögette a fákat, nagy sziklák vótak, hát egy szikla tete-jén vót egy kis sasmadár. Elkezdett nagyon hát rénni, a vihartu fét. Hát ez mit csinát, főmászott a szikla tetejére, ráteritette a kabátját. Hát mikor el áll a vihar, gyün ám a nagy sas, el kezd csatogatni, vidéki szagot érez, idegen szagot, asztán mondta neki a kis sas, hogy ne bánca, mer ez mentette meg a zü életit, hát ha ez nincs, akkor ütet a vihar lesodorja és akkor ő elpusztul. Na aszonta neki akkor mit kérsz, hát teljesitem a parancsodat. Hát aszongya, vigyé föl a földre. Na jó aszongya fölviszlek, de az onem olyan egyszerű dolog. szerez egy birkát meg egy hordó vizet, a birkát a jobb felü kösd a hónom alá, a vizet meg bal felü. Ha jobbra tartom a számat akkor húst adsz, ha balra tartom, akkor meg vizet, hát így ülj föl a hátamra, na mentek főnek, röpütek. Hát má kezdött fényesedni egy kicsit, má nem vót egy falat hús sem, má minden efogyott, jobbra tartja a fejit, hát mit csináljon a fehér ló fia, egy darabot kimetszett a comb-jábú nekiatta, na asztán ezzel fölért a sas, fölértek a földre. Világosság lett, de asztán mikor leszát a fehér ló fia a sasnak a hátárú, hát bizony nem tudott ám menni, mert hiányzott belüle a hús.

Hát asztán akkor egyet nagyot kerágút a sas, ki a hús, odanyótt neki fő, asztán tudott menni. Ebúcsúztak, na asztán ment-mendegél ez is a királyfi palotába. Hát má akkor nagyba áll a lakodalom. Középen ott van az a két vőlegény a menyasszonnyal. Hát aszt ment, nem akarik beengedni. Aszongyák, hogy ide más senki be nem gyűhet, má minden vendég meg van hiva. Hát asztán esztet möghallja ám a legfiatalabb királykisasszony, még valaki be akar gyűnni. Ő várta mindig, hogy maj meggyün. Hát möglátja, hõj mindjárt a nyakába ugrik, vezeti ám oda és mutatja be, ez vót ám az, aki mögmen-tett minket, nem ám az a másik kettõ, csak, hát esztet megakarták õni, há ez a megmentõnk, hõj azok mög elakartak szaladni, futni, ez mög mögfogta mind a kettõt, egyiket egyik kézzel, másikat leütötte. Mondta nekik, hogy má a zesküvõt ne rontsák mög, hanem majd hát esküdjenek mög, mög legyen nagy lakodalom, majd akkor elmehetnek, mindenik kap birtokot, ott lehetnek uralkodhatnak, ü meg hátt itt marad a zõreg királlyal, meg a legkisebb lányával, hát lött a nagy lakodalom, talán még most is mulatnak, ha mög nem hatak azuta.

8./ Vót egy legény, annak vót egy igen szép menyasszonya, még egészen fiatal vót. Hát az, a legénynek a menyasszonya valami okná fogva möghat. A legény nagyon busút, busút, hogyhát möghat, hát hogyan, hogyan tudna ü esztet hát vissza szõrõzni hát. Hát elindút, nagy szomorúan mönt, möndõgélt a mönyországba, hát kopog a szent Péterné, mondja neki, hogy mijárat-ba van, hát asztán mondja, hogy möghat a menyasszonya, ha itt van hát akkor aggya ki, szeretné visszavinnel a földre. Hát mingyá fiam-aszongya-megnézem. Hát körünéz, hát aszongya nincs itt. Hanem-aszongya úgy nézem, ott van a zõrdögökné, hát jóvan, akkor fogta, szegénygyerök magát, ment a zõrdögökhõ, hát mind mögy, kopogtat ett is a Plutoná, aszongya itt a zén menyasszonyom? Hát aszongya möllik az? Vannak itt aszongya, hát nézz be itt ezen a likon. Hát benéz a likon, hát ott van ám, nagyba fonnak, sütnek, főznek ott a többiek mög, e mög font nagyba. Aszongya az, hát ide figyelj, hát ennek nagy ám az ára, ha te mögakarod szabadítani, hát-aszongya mi a zára, aszongya, állok akármel elébe. Hát akkor-aszongya ha legyõzöd a mi legjobb futónkat, hát akkor viheted, hát jó van na, föláll a zõrdög, föl-áll a legény, ha meddig kõ futni? mögmutasztották neki, ha elindúnak ám, hát szõrõncsójére egy nyúl kiugrott a bokorbu, a zõrdög fut ugye, nem né-zett hátra, a nyúl meg asztán elkerüte a zõrdögöt, hát mikor néz vissza a izé, mer odáig köllött futni, meg vissza, mikor néz vissza a zõrdög, hát láttya, hogy e mög má ott van, ahunnét elindútak, na aszongya legyõzté, nahát jóvan-aszongya, eriggy hát jelentkezz, hát mögy jelõntkõzik.

Hát megenn aszongya, neki, nem annyi van ám. Amellőtők magosabban fő tuggya dobni a buzogányt, aszongya akkor mögen hát eviheted, hát aszongya, hány-szor kő, háromszor, na jó van. Hát aszongya kimennek ám egy nagy erős ördögge, na aszongya neki a legénynek, dobd te, aszongya dobd te. Na foggya ám a zördög földobgya nagyon magosan, mikor leért félig bele megy a nyele. Na aszongya hát akkor húzd ki, asztán most dobd te, hát aszongya magátu nem tuggya kihúzni, húzd ki te, hát kihúzza a zördög. Hát elkezdi ám, még meg se igen tuggya mozdítani, néz főnek, néz főnek, aszongya, mit néző te arra főnek, hát aszt nézem, a zöregapám mikor ér oda a likhó, mer az kovács ott fönn, asztán földobom neki aszongya, te aszongya a zistenét fő ne dobd aszongya mögnyerted a fogadást, mer akkor engöm a zöregördög agyon ver, hogy a buzogányodat edobtad, földobtad a földre. No jó van, eszt a fogadást is megnyerte. Hát na hát mögen mögy, hogy aggyák ki, na még egy-egy van, hát mi. Hát mellőtők előbb egy fótót rávarr erre a nadrágra, na jó van. Leütök szépen, hát a zördög egy oan hosszú cérnát húzott be, hogy mikor ekezdett varrni, kiugrott a zablakon meg visszaugrott, mög kiugrott, mög vissza ugrott. E mög asztán rövid cérnát húzott, hamar mögvarta. Hát a zördög még feliné se vót, mindig ugrát ki meg be, e meg asztán má készen vót megvarta. Na legyözte, hát mind a hárman mönnek oda jelentik, hogy hát a legén legyözte mind a három bajnokukat, így asztán neki adták a lányt, szépen hazahozta a lányt. Hát mikor gyünnek, hát hogyan tudnának ők hazagyünni, na aszongya nekik a zöreg ördög, hát adunk egy kocsit, meg lovat, befogsz, asztán azzá hazamész, hát mind mennek, egy helen odaérnek, aszongya egy ördög nekik, nem addig van ám, hanem várj, megszórjuk lószarral eszt a kocsit úgy mennyetek. Hát mennek, mönnek fő, igen nehezen viszik a lovak, hát aszongya a lány neki, te szórd le talán, könnyebben viszik a lovak, hát leszórták, alig maradt valami két-három úgy a kocsi derekába. fölének, hát aztán mikor fölének, a lovak kifogták magukat, vissza möntek, a kocsi ott maradt, hát rögge mikor ébrednek fő, hát látják ám, hogy nem lószar vót a, hanem arany vót a, darab aranyak vótak, hej akkor spekulát a legény, hogyha eszt möghagyták vóna, milyen gadagok lennének, milyen bódogan élnének, most is, talán, ha meg nem hatak vóna még újbu.

Ilyeneket szokott meséni a néném.

9./ Vót egy család, hát azoknak vót egy fiúk, az azon meghat, hát asztán, egy ilyen mustoha aszont hozott oda a zembör. Hát ezeknek vót egy fiúk, hát ez olyan bátor gyerök vót, akkár hová küdték el hát mindég, mindég, mindent meghozott. Na közbe asztán ez az azon nem igen nézhetett rá erre a gyerökre.

Valahogyan e könne ijeszteni, vagy hát, hogy hát valahogyan emenne a háztu, hát aszonták neki egyszer menjen el a kocsmába pálinkáért éjjél felé, de a temetón köllött körösztü menni, nahát a gyereök fogta magát, a tarisznyát bele az üveget asztán ment. Na addig az aszon meg az embör, hogy főötözik halálnak az aszon, és asztán gyün ott az úton a temetóné akkor hát mögijed majd asztán akkor möghát féni is hát, na akkor jó van. Gyün hát ott imbolyong hát előtte, hát láttya ám, hogy valami imbolyog, aszongya neki menj el az útbu, mit imbolyogsz itten, ameg csak-csak bolog előtte, hej kapja a botyát oda üt neki, akkor is csak, hát asztán jó everte az aszont fére dobta az útbu, hazavitte a pálinkát, no asztán hamarosan hazament az aszon is, nahogy asztán most is everte, hát, akkor ezavarik a háztu, na ment is szegén, ment, ment, mendegélt nagy erdőbe ért éjje mind megy ottan látya ám, hogy három embör oda fővan akasztva, mind odaér az egyikhő a szélsőhő aszongya, te agy egy csöpp vizet, hát mibe agyak aszongya, nézi szájj le aszongya onnan, hát aszongya nem tudok, hát fogta a kalaptyát meritett neki asztán ivott, de hát még maradt benn kiöntötte, hát megy ott a másik aszongya, agyá egy csöpp vizet, mer mingyá meghalok szomgyan, elkezd káromkodni, hát annak is adott, a is kiöntötte, aszongya, hát ne öncsd ki mer a harmadik is hát asztán akari kiönteni, akkor házzávágja a kalapját, aszongya, hát ha egyszer nem tudtok inni ölöget mégy hát csak tovább, nem ijedt meg még ezektü se, hát megy, megy még kiakar érní a zerdübü, hát asztán egy kis egér a lába alatt megy, akkor ijedt meg, hát akkor ijedt meg, hát ilyen vót a nemfész Jancsi, attu mögijed.

10./ Abba a zidőbe amikor a katonákat vagy hát a huszárokat kiszokták úgy falura kovátéra hát adni, vagy ott vótak gyakorlat közbe, vót egy nagyon szép menyecske, hát asztat mindenegy elkarta karmuni, de ugyanakkor ezt a fiatal menyecskét szerette a pap is, mög a tanító is, mög még a dékán is, nahát ezek mind odajártak hozzá, hát má enné a menyecskéné ott vót egy katoná is a huszár lovával együtt, hát meg is szerette vóna, hát mit tegyen megmondta a zurának, hogy ü má most tovább nem birja esztet, hát ezek mindig hun/egyszer/ eccer a tanítu gyün, hun eccer a pap, hun eccer a dékán. Hát aszongya tudod mit, mind a hármat rendüd ide egy estére, mindig mikor má hát valamit akarnak, akkor aszt mondog, hogy gyün a zuram, asztán akkor majd ebúnak. Hát először ment a pap, hát mikor má ekezdték beszélgetnek, hogy minden hej eccer kopognak hej gyün a zuram, hát hova bújjak, hát aszongya bujjon be ide a szekrénybe jó van belebújt, hát bemögy a zembör agyonverték kitették pitarba, hát gyün ám a tanító is, hát a is mikor má beszélget, hát gyün a zuram, hej aszt is ebújtatják, begyün a zembör aszt is agyonverték, kitették, beletették aszt i egy zsákba.

Hát gyűtt a dékán is, hát gyűn ám a zuram, hát aszt is ebújtatták, aszt is agyonverték. Nahát gyűn ám a katona is aszt is megrendüte, hát aszongya ide figyejen katona bácsi, ha eszt az egyet eviszi, eszt az egy hullát beledobja a folyóba, akkor magáva asztán szeremeskedünk, na jó van, hej a katona asztán elejbe vette a nyereg kápába vitte fűtyörészve, kérdezi tüle a bakter, mit viszü te hászár, aszongya papot viszek, hát mit vétett, baszott. Hej jó van, viszi beledobja a folyóba, visszagyűn, hát be akar menni a menyecskehü, hát látya meginn ott van, tyü, a szentit hát hogyan, megenn fogja, megenn eviszi, megen a bakter kérdezi, mit viszü te hászár, hát papot, mit vétett, haszott, aszongya, na jó van, na eszt is beledobja a folyóba, na most már gyorsabban ment vissza, hogy most má aszt majd többet nem gyűn ide, hát mögen megy, hát lássa mögen od van, tyü, nohát akkor nagyon mérges lett, mögfogta vitt egy téglát is na, megá eszt meg a aszongya a nyakadra kötöm, aszongya nem gyűssz ki, hát aszt is evitte beledobta, hát asztán már kezdett szürkülni, akkor kezdett világosodni, na aszt jó evitte a közepibe onand dobta bele, még utána is nézett, na, aszongya most majd biztos nem lesszö ott, hát nézz arra a hidnak a másik felén, hát láttya ám ott meg a számárháton, hát abba az időbe szoktak ilyen gyóntató barátok járni, gyűn ám számárháton egy barát, na aszongya, ehhe ezért jötté^{te} előbb vissza mindig mind én, hát számárháton lovagutá, na amikor oda ér a is, mögfoggya szamarastu együtt azt meg beledobta, hát mikor visszagyűn a menyecskehü de hát akkor má világos vót, fújták az indulót eközlött mönni a katonáknak. Így hát a katonának se sikerüt a menyecske.

11./ Vót eccer egy házaspár, hát elég szegények vótak, az aszon igen kicsapongó menyecske vót, mindent csak magára kötött a zurára nem igen. Hát történt az, hogy a szomszéd faluba testvérinek a lánya férhöz ment, na meghitták ezeket is a lakodalomba, hát asztán ekönni menni dehát új ruha jönne, dehát csak annyi pénzük vót, hogy az aszonnak valami csinos tudtak venni, de a zembernek nem, hát aszongya, hát ne is spekuláj semmit, abba a zidőbe szüttek-fontak, fogott egy csomó fonalat elkezdte a lábátu fő betekerte fonálva szépen no aszongya neked is megvan az új ruhád, hát asztán süttött ilyen köt téasztát, kettő ilyen diós vót, másik meg túros, meg le vágta egy tyúkot megsütötték nahát elindutak, hát e menyecske nagy páncéllogosan megy elől a zember meg hátu. Hát mind mennek mendegének egy kis árok féle vót ott hát a menyecske nagy páncéllogosan átugrotta, a szegén embör nézegeti, ő hogyan tud ezen körösztü menni, letette a két köt téasztát asztán körösztü ment rajta. Allet a hidja neki, ott is maradt. Hát mönnek-mönnek, az úton egy döglött kutya fekszik ám igen vicsorgott ám nem volt bőr a száján.

Nézi azembör ij ez megharap engöm, neki dobta a tyúkot, nohát möndtek az aszon csak elü mönt, hát mikor odaérnek ott a sok vendég má, mindenki hozza a köt tésztát meg a tikot. No/apjuk aggya ken is ide, hát mit agyak oda aszongya, hát amit sütöttem, nem tudom oda adni aszongya, hát mé hát aszongya miko gyüttünk edatetem hidenak a tésztákat. Hé csak nem bolondut ke meg, hisz milyen könnyen körösztü ugrottam én. Hát akkor a tyúkot adja kend, azt meg hogyan aggyam oda neki dobtam a kutyának mer meg akart harapni a zúton, iszen az döglött kutya vót nem látta kend, hát igen wicsorgott aszongya, no most idefigyeljen kend, mive hát ilyen csúfságot tett, amikor önni kö, megnyomom a ke lábát akkor fébe hagyja ke az enivalót, mive mi nem hoztunk semmit. Nagy vidámság van minden és kezdenek ennyi osztán a házigazdának vót egy igen nagy kutyája ameghát a csontokért ott járt az asztal alatt a zember kimerített egy nagy tányér levest még jó formán félig se ötte meg, a kutya mög arra mönt rálépett véletlenül a lábára. Hé a zembör letette a kalánt. **Kiválegatták** ott a rokonság minden hát csak nem nyúl hozzá, **Kinálgatták** hát csak nem nyúl hozzá aszonta ü má jó lakott, az aszon is ránéz, ögyé ke, ögyé ke, aszongya magába, hogyan ögyek mikor megnyomta a lábam, nohát mikor vége vót a lakodalomnak münnek haza a szegén embör igen éhes vót, igen éhös vót, aszongyamki az aszon, na lássa ke, így járt ke aszongya mer mér nem figyet, mér dobta oda a kutyának most hát akkor éhesen ment ke haza.